

वा०रा०

॥११४॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मेमुष्टिवेगं राघवोयदिसहिष्यति तदा राघवस्यबाणौघामेरुधिरंपास्यंति तत्सहनमेवतस्याशक्यमितिभावः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अहमुत्सादयिष्यामिशत्रूंस्तवमहाबलान् ॥ यदिशक्रोयदियमोयदिपावकमारुतौ ॥ ४२ ॥ तानहंयोधयिष्यामिकुबेरवरुणावपि ॥
गिरिमात्रशरीरस्यशितशूलधरस्यमे ॥ ४३ ॥ नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्यविभीयाद्वैपुरंदरः ॥ अथवात्यक्तशस्त्रस्यमृद्गतस्तरसारिपून् ॥ ४४ ॥
नमेप्रतिमुखःकश्चित्स्थातुंशक्तोजिजीविषुः ॥ नैवशक्त्यानगदयानासिनानिशितैःशरैः ॥ ४५ ॥ हस्ताभ्यामेवसंरभ्यहनिष्यामिस
वज्रिणं ॥ यदिमेमुष्टिवेगंसराघवोयसहिष्यति ॥ ४६ ॥ ततःपास्यंतिबाणौघारुधिरंराघवस्यमे ॥ चिंतयातप्यसेराजन्किमर्थमयिति
श्रुति ॥ ४७ ॥ सोहंशत्रुविनाशायतवनिर्यातुमुद्यतः ॥ मुंचरामाद्भयंधोरंनिहनिष्यामिसंयुगे ॥ ४८ ॥ राघवंलक्ष्मणंचैवसुग्रीवंचमहा
बलं ॥ हनूमंतंचरक्षोघ्रंयेनलंकाप्रदीपिता ॥ ४९ ॥ हरींश्चभक्षयिष्यामिसंयुगेसमुपस्थिते ॥ असाधारणमिच्छामितवदातुंमहद्यशः
॥ ५० ॥ यदिचेंद्राद्भयंराजन्यदिचापिस्वयंभुवः ॥ अपिदेवाःशयिष्यंतेमयिकुद्वेमहीतले ॥ ५१ ॥ यमंचशमयिष्यामिभक्षयिष्यामिपा
वकं ॥ आदित्यंपातयिष्यामिसनक्षत्रंमहीतले ॥ ५२ ॥ शतक्रतुंवधिष्यामिपास्यामिवरुणालयं ॥ पर्वतांश्चूर्णयिष्यामिदारयिष्या
मिमेदिनीं ॥ ५३ ॥ दीर्घकालंप्रसुप्तस्यकुंभकर्णस्यविक्रमं ॥ अद्यपश्यंतुभूतानिभक्ष्यमाणानिसर्वशः ॥ नत्विदंत्रिदिवंसर्वमाहारोम
मपूर्यते ॥ ५४ ॥ वधेनतेदाशरथेःसुखावहंसुखंसमाहर्तुमहंन्रजामि ॥ निहत्यरामंसहलक्ष्मणेनखादामिसर्वान्हरियूथमुख्यान् ॥ ५५ ॥

॥ ५० ॥ इंद्रादिभ्योपियदिभयं तथापि तवासाधारणंयशोजयजंदातुमिच्छामि ॥ त्वद्भयहेतवोदेवादयोपि मयिकुद्वेमहीतलेशयिष्यंति ॥ किंपुनर्नरवानराइत्यर्थः ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ वरुणालयं समुद्रं ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सुखावहं उत्तरोत्तरमधिकसुखजनकंसुखं ॥ ५५ ॥

यु०कां०

॥११४॥